

[Jytte Andersen]

med den anden model er der ikke nogen valgmuligheder, og dermed er der ikke ligestilling.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg synes ikke, det skal stå helt uimodsagt, at hr. Jørgen Winther kommer herop og siger, at nu har Socialdemokratiet og SF opdaget, at sygeligheden i daginstitutionerne er høj.

Hver eneste gang vi her har diskuteret og man i offentligheden har drøftet nedskæringerne og indpresningen af flere i daginstitutionerne, har vi peget på, at der var et sygelighedsproblem. Bl.a. Venstre og den borgerlige side af salen har lukket ørerne for den problematik og sagt, at det nok gik. Derfor er det groft at sige her: Nu har vi opdaget problemet. Det, der måske er sket, er, at nu er det gået op for Venstre, at det problem også er der. Så kan man se, hvor længe sådan noget er om at trænge ind hos Venstre.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi går tilbage til ordførerrækken.

Jane Oksen (FP):

Socialministeren udtaler i en pressemeddelelse i forbindelse med børneredegørelsen, at børn og unge på mange måder har det meget bedre i dag end tidligere, og ministeren fremhæver også i sin redegørelse, at der er brug for en almindelig børnepolitik. Det er store ord i januar 1989. Selv om vi har et varmt klima for årstiden, er det stadig en meget kold tid at være barn i.

Vi kan godt bruge store, flotte ord om at skulle føre børnepolitik, men hvis vi førte en fornuftig politik på andre områder, ville det selvfølgelig også komme børnene til gode.

Hvad er det for måder, børnene har det bedre på i dag, må man spørge ministeren om? Er det, fordi der er flere børn på institution? Er det, fordi der er flere børn anbragt uden for hjemmet? Er det, fordi der er flere børn, der oplever en skilsmisse? Eller er det, fordi børnene sundhedsmæssigt har det bedre? Det tror jeg næppe de har. Fordi de ikke har en mor eller far hjemme til at sørge for dem, lever de tit af en forkert kost bestående af cola og burgere. De får også ifølge forskellige undersøgelser en dårlig holdning af at sidde for længe på skolebænken. Der

er masser af børn, der er alt for tykke, bl.a. på grund af den dårlige kost.

Det er rigtigt, de får vaccinationer osv., men sundhedsmæssigt tror jeg faktisk ikke børnene har det så godt i dag, som de burde have det. Det er da kun, fordi lægevidenskaben er blevet dygtigere.

Før i tiden var der ofte en mor hjemme til at snakke med barnet, når det kom fra skole, og de små børn kunne føle tryghed i hjemmet. Det er desværre slut i dag. Hjemmet er efterhånden kun et overnatningssted for familien, der farer rundt for at nå det hele og for at få råd til det hele. Vi kunne spare mere på fritidstilbud, på dyre tv- og videoapparater og på dyrt legetøj osv. Det er vel ikke disse materielle ting, ministeren ser på, når hun taler om, at børnene har det bedre i dag.

Den ungdomskriminalitet, vi har, tyder i hvert tilfælde ikke på, at børnene har haft en god opvækst. Kriminalitet starter ofte i barndommen, fordi børnene er overladt for meget til sig selv. Vi burde se på den kriminelle lavalder. Der burde langt tidligere gøres en indsats og måske også gribes hårdere ind over for småforseelser. De skal bremses i starten.

Man fjerner stadig børn fra hjemmet. Det er rigtigt, at ministeren har nedsat et udvalg, jeg vil kalde det et lidt langsomt arbejdende udvalg; jeg har forstået, der går næsten et par år, før det bliver færdig med arbejdet, men jeg erkender, at det er et kompliceret spørgsmål. Selvfølgelig er der situationer, hvor man er nødt til at fjerne børnene fra hjemmet, men det hænger igen sammen med den dårlige økonomi og alle de skilsmisser, vi har.

Jeg vil imidlertid gerne i den forbindelse sige, at jeg tror, der gøres alt for lidt for, at de børn, der er fjernet fra hjemmet, kan komme hjem igen. Det er tankevekkende, når man læser Socialforskningsinstituttets undersøgelse og ser, at halvdelen af de børn, der er i familiepleje i dag, ser deres mor fire gange om året eller sjældnere, og at en fjerdedel af børn i familiepleje aldrig ser moderen. Det harmonerer ikke med ministerens smukke ord om, at en tæt kontakt til forældrene er vigtig. Hvis børn ikke har en tæt kontakt til forældrene, bliver de rodløse og føler sig svigtet. De får ideer om, at ingen bryder sig om dem, og at man er totalt ligeglad med, hvad de foretager sig. Derfor ser vi den store kriminalitet. Det drejer sig om at